

РЕШЕНИЕ

№ 28582

гр. София, 30.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **9169** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчноосигурителния и процесуален кодекс (ДОПК).

Делото е образувано по жалба от „УНИФАКТОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], чрез адв. К. от САК, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221323005832-091-001 /22.05.2024 г., издаден от Т. Б. Г. орган, възложил ревизията, и Е. К. Д. — ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1088/07.08.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, в частта за установени задължения по Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 24 753.83 лв. за данъчните периоди м. 03, 09 и 12.2022 г., и м. 05. 2023 г. и начислени лихви за забава в размер на 4 933,06 лв.

С жалбата по подробно изложени мотиви се иска отмяната на акта в посочената част поради материалната му незаконосъобразност, основана на възражения за неправилна преценка на представените доказателства. В жалбата са посочени конкретните фактури, по които се твърди неправилно отказано право на данъчен кредит, а именно:

За м. 03.22г. по фактура № 32/29.03.2022г. с ДДС 6723,36лв. с предмет на доставката – материали, издадена от Ди строй 2016 ЕООД

За м. 09.2022г. отказано право в размер на 9047,04лв. общо по 9 фактури както следва:
издадени от В. Б. ЕООД фактури №24/05.08.2022г. с ДДС 200лв. с предмет СМР, № 25 / 05.08.2022г. с предмет СМР и ДДС 31,50лв.; и още 4 фактури от този доставчик с предмет на доставката материали с № 31/16.09.22г. с ДДС 2 550,00лв. ; № 35/30.09.2022г. с ДДС 1653,32лв.; № 34/29.09.2022г. с ДДС 1625,01лв.; № 29/12.09.2022г. с ДДС 2 000,00лв.;

издадени от Ди строй 2016 ЕООД 3 фактури с предмет на доставката материали с № 41/18.07.2022г.; с № 42/22.07.2022г. с ДДС 545,12лв. и № 44/30.07.2022г. с ДДС 176,09лв.

За м. 12.2022г. – общо ДДС в размер на 5 902,03лв. по 4 фактури, издадени от В. Б. ЕООД, всички с предмет на доставката СМР – с № 55/13.12.2022г. с ДДС 1633,33лв.; №59/20.12.2022г. с ДДС 1128,70лв.; с № 58/19.12.2022г. с ДДС 1600,00лв. и № 65/23.12.2022г. с ДДС 1540,00 лв.

За м. 05.2023г. – по фактура № 77/07.03.2023г., издадена от Ди строй 2016 ЕООД, с ДДС 3081,40лв.

Поддържа изцяло жалбата срещу РА по административен ред с твърдението, че не са обсъдени изложените в същата аргументи, като излага допълнителни – за здравословното състояние на управителя на дружеството, обусловило наемането на подизпълнители за обекти на дружеството. Оспорва изложените доводи по отношение на доставките от Ди строй 2016 ЕООД, като ес основава на представените документи за изпълнение на сключените между жалбоподателя „УНИФАКТОР“ ЕООД като възложител и доставчика „Ди строй 2016“ ЕООД като изпълнител - Договори от 08.12.2021г. с предмет СМР на конкретна сграда на Летище С. и Договор от 01.12.2022г. за СМР на обект конкретна болница в [населено място], кв. А., като изтъква, че за изпълнението на договорите са представени количествено стойностни сметки – с подробно описание на фактурираните позиции по количества, единични цени и стойност, представени протоколи обр. 19-1 за приемане на СМР. Относно разминаването на количества закупена и вложена стока в хидроизолация / мембрана посочва, че става въпрос за нищожни количества и дава житейски пример, като счита за строителство в големи мащаби по сключени договори по реда на Закона за обществените поръчки за нормално да има отклонение до 1% от дадените оферти. Отбелязва, че в РА органите по приходите са признали извършените от този доставчик СМР, но не са признали доставките на материали, а доказателствата сочели, че е логично доставчикът да извърши комплексно работата по сключения договор с материали и положен труд, не бил съобразен и факта, че по договора за СМР на летищния комплекс хидроизолацията била положена от различен доставчик., за което били издадени фактури за положен труд. Изтъква във връзка с доставката материали по договора за СМР на обекта болницата в [населено място], че е съставен конкретен приемо-предавателен протокол - № 01/ 07.03.2023г., подписан от дружеството-жалбоподател като купувач от страна на доставчика като продавач – съгласно протокола, стоките два вида стиропор и дюбел за стиропор, били доставени с конкретен автомобил, собственост на продавача с водач П. Т., а транспортните разходи са за сметка на доставчика. Изтъква установеното от органите по приходите за извършената проверка за автомобила – товарен автомобил И. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на дружеството доставчик, а П. Т. бил назначен за шофьор., т което счита, че има доказателства за транспорта на стоките. Оспорва посоченото в решението на директора за закупуване на стоките няколко месеца по-рано от предходния доставчик на стоките – В. билд , като причина изтъква заболяване на управителя на дружеството-жалбоподател, наложило и превъзлагане на обектите. За доставчика В. Б. се посочва, че няма извършена ревизия за периода на фактурираните доставките към жалбоподателя, съгласно представения стокосв поток, жалбоподателят декларираше от доставчика В. билд покупка на материали и СМР за обектите „Канцеларии и гробищни паркове“, Летище С., Онко -болница В., и обект Жилищна сграда с гараж и изгребна яма м. В. – гарата. Пзовава се на представени от страна на оспорващия на договори, фактури, количествено-стойностни сметки, Протоколи – образец 19 за предаване на обект и Приемо-предавателни протоколи, последващи доставки на получените стоки и СМР от този доставчик – фактурирани към жалбоподателя. Пзовава се също на представени към договорите с този доставчик количествено-стойностни сметки, Приложения 1 към К. подписани от управителите на двете

дружества – за доставчика С. М.. За фактурите от този доставчик с предмет материали се позовава на подписани приемо-предавателни протоколи и предаването на материалите от С. М. от страна на доставчика и приемането им за жалбоподателя от неговия управител К. Л., транспортът бил осъществен с товарен бус с рег. [рег.номер на МПС], собственост на продавача с водач А. Б., а при извършената проверка от НАП било установено, че превозното средство е собственост на Б.. Идентични данни за предаването на материалите, удостоверено с подписа на управителите, транспорта с конкретния бус и водача на автомобила се съдържат в приемо-предавателните протоколи към всички фактури от този доставчик. По приетото в решението на ответника, че между доставчика и А. Б. няма договорни отношения, в жалбата се посочва, че не е извършвана ревизия на В. билд за потвърждаване на тези факти, а обстоятелството дали Б. получавал възнаграждение от доставчика, било неотнормимо към правния спор. Счита за погрешно впечатлението, че този доставчик разполагал с 1 работник, касаело се за баща и син- бащата С. М. бил собственик ан дружеството и полагал също труд.

За фактура 58/19.12.2022г. от доставчика В. билд, изтъква, че погрешно в решението на директора е прието, че се касае за СМР на обект Гробищни паркове и имало разминаване в прихода и разхода за обект Гробищни паркове, като посочва, че по тази фактура са доставени материали за СМР на обект Онкоболница [населено място]. 3 атази доставка също са представени са фактурата приемо-предавателен протокол с идентични данни, в това число за транспортното средство и шофьор.

В заключение по фактите се твърди в жалбата, че не се потвърждава приетото в мотивите на решението на ответника за относителна субективна симулация на доставките от процесните доставчици. Що се касае до Ди строй 2016 ЕООД счита, че не е съобразен Ревизионен акт № Р-2221023001254-091-001/05.10.2023 г. за извършена ревизия на доставчика за данъчни периоди от м.1121 до м.12.22г., с който не били оспорени издадените фактури към У. ЕООД и начисления ДДС- като неоснователно начислен и за липсващи доставки., изискуем по чл. 85 вр. Чл.112 ЗДДС. От това следвало установено при ревизията на доставчика, че доставките към жалбоподателя са действителни. Също с ревизионния акт не било отказано и право на данъчен кредит по доставки към Ди строй 2016 ЕООД от предходен доставчик „Мастърбилд“ООД.

Що се касае до доставчика В. Б. ЕООД изтъква, че и на предходни доставчици – Е. груп 66 ЕООД и „Вас комерс 22 “ не са извършвани данъчни ревизии., на последните две дружества не са извършени и насрещни проверки по повод ревизията на жалбоподателя. В множество съдебни решения било установено, че за покупко-продажбата на стоки не бил необходим трудов/ кадрови ресурс и материален/складов ресурс, оспорва изводите, като извършени без проверки и само по данни от информационната система на НАП.

Също изтъква и признато право на данъчен кредит по фактури от Ди строй 2016 ЕООД и В. билд ЕООТ и то при конкретната ревизия, и в предходни ревизионни производства, счита за нелогично да се признаят доставки с предмет СМР от доставчиците, да не се признаят доставки на стоки-материали за СМР и да се твърди, че оспорващият знае или би трябвало да знае, че участва в данъчна измама по част от фактурите, които не били оспорени като неистински или фалшиви документи.

Обстоятелството, че предмета на фактурите е налице, но материалите и услугите не са закупени/извършени от издателите на фактурите, а от други лица следвало да се докаже от органите по приходите. Използването на получените материали и услуги – СМР в търговската дейност на жалбоподателя, както и реализирането на последващи облагаеми доставки, било признато от ревизиращите в констатациите на ревизионния доклад, мотивите на ревизионния акт и решението на директора. Изтъква също, че те са налице доказателства за знание у получателя

за данъчна измама/злоупотреба от неговите доставчици, такава не е установена от органите по приходите. Мотивите на актовете на органите по приходите не можело да почиват на предположения., видно било от констатациите редовно водено счетоводство.

Също посочва като аргумент, че представените документи за доставките са частни свидетелстващи документи, не са оспорени за тяхната автентичност по реда на чл.193 ГПК и се ползвали с материална доказателствена сила, а съвкупният им анализ обуславял извод за доказан фактически състав на правото на приспадане на ДДС по спорните фактури.

В подкрепа на доводите в жалбата са изтъкнати редица решения на Върховен административен съд и на Съда на ЕС относно предпоставките за упражняване на правото на данъчен кредит и тежестта на доказване на данъчна измама.

С жалбата се претендира присъждането на разноски.

В хода на съдебното производство от страна на оспорващия е ангажирано заключение на вещо лице по съдебно -икономическа експертиза, допуснато от съда, изготвено и прието по делото. В ход по същество ес претендира основателност на жалбата чрез адв. К., представи списък за разноските.

Ответникът – директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – при Централно управление на НАП – С., чрез процесуален представител юрк. Б., оспори жалбата изцяло, а в ход по същество претендира съдът да постанови отхвърлянето ѝ.

Административен съд София-град, 12-ти състав, като обсъди доводите и възраженията на страните, ведно с доказателствата по делото и извърши дължимата проверка на оспорения ревизионен акт на всички основания по чл.160, ал.2 ДОПК, от фактическа и правна страна приема за установено по правния спор следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена като електронен документ на дата 22.08.2024г. чрез адвоката, а решението на директора е връчено на дружеството на 08.08.2024г., предвид на което жалбата е в срок.

Решението на директора е издадено от Ж. Б. при условията на заместване на титуляря Е. П., съгласно Заповед 3-ЦУ-1142/04.06.2024г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите., л. 36 от делото.

Предвид изложеното, съдебното производство е допустимо по смисъла на чл.156, ал.1 и ал.2 ДОПК.

По спазване процесуалните правила и изискванията за компетентност и съдържание

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221323005832-020-001 от 05.10.2023г.- връчена на 12.10.2023г., последващо изменена със заповеди от 20.12.2023г и от 30.01.2024г. относно срока на ревизията, е възложена на органите по приходите Е. Д. – ръководител и Н. П..

ЗВР и заповедите за изменението ѝ са издадени от Т. Г., - началник сектор Ревизии в ТД на НАП – С., оправомощен на основание чл.112, ал.2, т.1 ДОПК да възлага ревизии със Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП- С..

Със ЗВР е възложено извършването на ревизия на „УНИФАКТОР" ЕООД за определяне на задълженията за ДДС на дружеството за данъчни периоди от 01.11.2021г. до 30.05.2023г. За установеното при ревизията е издаден Ревизионен доклад №Р-22221323005832-092-001/25.03.2024г. от органите, на които е възложена ревизията. С РД са направени предложения за установяване на задължения за ДДС и лихви.

Въз основа на предложението по РД е издаден Ревизионен акт № -22221323005832-091-001 /

22.05.2024г. от Т. Б. Г. орган, възложил ревизията, и Е. К. Д., на длъжност главен инспектор по приходите ръководител на ревизията, като възражението срещу РД е прието частично за основателно – за извършени СМР по 4 фактури от „ДИ СТРОЙ 2016“ ЕООД. В останалата част възражението е прието за неоснователно и с РА са установени са допълнителни задължения за ДДС общо в размер на 24 753.83 лв. за данъчните периоди м. 03, 09 и 12.2022 г., и м. 05. 2023 г. и са начислени лихви за забава към датата на акта размер на 4 933,06 лв. като задълженията произтичат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, подробно описани в жалбата, конкретно посочени по-горе в мотивите на съдебното решение:

- по 5 фактури с предмет на доставката материали с ДДС общо в размер на 10 791.97 лв., издадени от „ДИ СТРОЙ 2016“ ЕООД, на основание, че липсват доказателства за закупени от доставчика стоки, няма данни за предаването им от доставчика на получателя, формиран е извод, че доставките не са реално осъществени и на основание чл. 68, ал.1, т.1 и т.2, чл.69, ал.1, т.1 и чл. 70, ал. 5 ЗДДС, е отказано правото на приспадане на данъка по фактурата.

- по 10 фактури с ДДС общо в размер на 13 961,86 лв., издадени от „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД с предмет на доставката –по 4 фактури СМР и по 6 фактури материали, като ревизиращите не са кредитирали представените с възражението срещу РД доказателства за наета складова площ, за назначени 4 лица по трудов договор, ревизиращите са приели, че не са представени доказателства за техническа и кадрова обезпеченост на доставчика, не е доказано реалното извършване на доставките и на основание чл. 68, ал.1, т.1 и т.2, чл.69, ал.1, т.1 и чл. 70, ал. 5 ЗДДС, е отказано правото на приспадане на данъка по фактурите.

Следва да се посочи, че с РА е уважено частично възражението срещу РД и е признато правото на приспадане на данъка по 5 фактури,, издадени от доставчика „Ди строй 2016“ ЕООД с предмет СМР, като въз основа на представените доказателства към възражението е прието за доказано извършването им именно от този доставчик. Посочените изводи са потвърдени в решението на ответника, за използвана кадрова и техническа обезпеченост на доставчика „Ди строй 2016“ ЕООД за обекта на жалбоподателя на летище С..

ЗВР и за изменението й, РД и РА са издадени като електронни документи, съгласно отбелязване в същите: Документът е електронно създаден и подписан, като данни за електронния подпис на издателя са налични в електронния документ". На л. 51 от делото документите, издадени от органите по приходите са представени в електронен вид на магнитен носител - СД- R. Същите, са представени и приети по делото като възпроизведени на хартиен носител електронни документи, по реда на чл. 184, ал.1 ГПК, вр. пар.2 на ДР на ДОПК, в това число с данни относно проверката на електронния подпис за валидността на сертификата и за вида на подписа – л. 87 и следващите.

Видно е, че в хода на ревизионното производство актовете на органите по приходите са връчвани електронно, в хода на съдебното производство по реда на същата разпоредба не е направено искане от страна на жалбоподателя да бъдат представени оригиналните електронни документи. Съдът извърши справка на съдържанието на представения СД- R л. 156 от делото с актовете на органите по приходите, които съдържат и визуализация на екран за проверка на сертификата и за сроковете му на валидност идентични с представените разпечатки на хартиен носител. От вида на подписа S. - G. Q. CA се установява, че е вид квалифициран електронен подпис, с доставчик „Информационно обслужване“ АД - дружество, доставчик на електронни удостоверителни услуги, вписано от Комисията за регулиране на съобщенията в националния доверителен списък доставчици на

квалифицирани удостоверителни услуги, съгласно чл. 22 от Регламент (ЕС) № 910/2014 и обявен от комисията на електронен адрес <https://crc.bg/bg/rubriki/560/elektronni-udostoveritelni-uslugi>. Следователно, ЗВР и за изменението ѝ, РД и РА , като подписани с квалифицирани електронни подписи, които съответстват на изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014, съответстват на изискването да съдържат подписи на издателите им.

Изложеното обосновава извод, че издадените актове от органите по приходите в хода на процесното ревизионно производство, на първо място са издадени в съответствие с изискванията за съдържание и форма, съответно за ЗВР – по чл. 113 ДОПК, за РД по чл.117 ДОПК и за РА по чл.120, ал.1 ДОПК. Второ, същите са издадени от компетентни органи.

В хода на ревизионното производство органите по приходите са събрали доказателства по предвидени в ДОПК способи. С протоколи са приобщени доказателства от ревизия на доставчика „ДИ СТРОЙ 2016” ЕООД, ревизионният акт и протокол за насрещна проверка – на негов доставчик М. ООД. С протокол е документирана проверка в офиса на ревизираното лице. Извършени са насрещни проверки на доставчиците , които са представили доказателства по връчените им ИПДПОЗЛ, оспорващият също е представил доказателства по връченото му искане, както и предоставил достъп до счетоводната си и търговска документация за проверка от ревизиращите.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила в хода на ревизионното производство, а събраните доказателства следва да бъдат ценени от съда.

За икономическата дейност на У. през ревизираните периоди, за която се претендира, че са относими издадените фактури по спорните доставки, се установява следното:

1. „УНИФАКТОР” ЕООД е изпълнител на проект по договор от 08.12.2021 г., сключен с главна дирекция „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ”, Министерство на вътрешните работи. ЕИК[ЕИК], за обект „Строително-ремонтни работи възстановяване на покрива на сграда - хангар за хеликоптери, находяща се в [населено място], местност Летищен комплекс". Към договора е приложена количествено-стойностна сметка с описание на отделните услуги, единична цена и обща стойност. За изпълнението на договора У. е издало фактура №185/23.09.20)22 г. за сумата от 205 937,84 лв. и начислен ДДС в размер на 41 18757 лв., ведно с приемо-предавателен протокол за извършените дейности, платена по банков път.

2. „УНИФАКТОР” ЕООД е изпълнител по Договор № 47/28.02.2022г. с предмет "Изграждане на обект Пристройка, надстройка, реконструкция и фасадно оформление на онкологична болница База 1, База 2 и паркинг", находящи се в

конкретен УПИ кв. А., [населено място], по две обособени позиции: Обособена позиция „Строително-монтажни работи по изграждане на пристройка, надстройка, реконструкция и фасадно оформление на Онкологична болница” и Обособена позиция 2 „П., благоустройство и изграждане на паркинг на Онкологична болница”, сключен между У. ЕООД в качеството на изпълнител и „Специализирана болница за активно лечение на онкологични заболявания д-р М. А. М.- В.“ ЕООД. За изпълнението на договора през ревизираните периоди У. е издадал следните фактури: № 187/01.12.2022г. с данъчна основа 193 360,30лв. и ДДС 38 672,06лв.; № 188/01.12.2022г. с данъчна основа 166 845,80лв. и ДДС 33 369,17лв.; № 191/13.03.2023г. с данъчна основа 54 686,77лв. и ДДС 10 937,35лв. и № 192/13.03.2023г. с данъчна основа 151 126,40лв. и ДДС 30 225,28лв.

3.„УНИФАКТОР” ЕООД е изпълнител на СМР на обект „СМР в сградния фонд на ОП -Гробищни паркове“ по силата на договор от 31.03.2022 сключен със Столична община. ЕИК[ЕИК] за сумата от 201 206,79 лв.

4.Към жалбата по делото е представен договор и се претендира, че „УНИФАКТОР” ЕООД е изпълнител по Договорот 26.01.2021г. сключен с инвеститор физическо лице Н. Н. с предмет СМР по одобрени и съгласувани строителни книжа - груб строеж на обект жилищна сграда с гараж и изгребна яма в конкретен УПИ в м. В. - гарата, р-н В., Столична община, на обща стойност 14 520 лв. с ДДС при данъчна основа 12 100лв., за изпълнението на който от оспорващия са представени също към жалбата две фактури № 163/14.10.2021г. с данъчна основа 1815лв. и ДДС 363,00лв. и фактура № 176/22.12.2021г. с данъчна основа 5083,33лв. и ДДС 1016,66лв. или общо 6 099,99лв.

С РА на основание което на основание чл. 68, ал. 1, т. I и т. 2, чл. 69, ал. 1, т. I и чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 10 791.97 лв. по петте фактури с предмет различни строителни материали, издадени от доставчика „Ди строй 2016“ ЕООД и на същите правни основания е отказано правото на приспадане на данъка в общ размер 13 961,86 лв. по фактурите с предмет СМР и строителни материали, издадени от доставчика „Ванеса Билд“ ЕООД.

Основните аргументи отстрана на ревизиращите, възприети и в решението на ответника са, че по доставките от „Ди строй 2016“ ЕООД, в протоколите не е посочено мястото на доставка, не е описано мястото на товарене и разтоварване, мястото на получаване на стоките, а за лицето Г. Г., посочено като шофьор на транспортното средство, нямало данни за правоотношения с доставчика, както и по аргументи за недоказано получаване на стоките от предходни доставчици. Идентични по естество са основанията и по отношение на другия доставчик - относно посоченото лице А. Б., като водач на автомобила - негова собственост, посочено в приемо-предавателните протоколи, също не посочено мястото на

предаване и не е доказано придобиването на стоките, прието е също за недоказани и услугите с предмет СМР.

По делото е изслушано заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза, което на поставените въпроси е дало следните отговори:

На въпроса дали процесните фактури, издадени от доставчиците „ДИ СТРОЙ 2016“ ЕООД и „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД отговарят на изискванията на Закона за счетоводството, вещото лице е посочило, че отговарят на изискванията по чл. 7 от Закона за счетоводството и чл.114 ЗДДС.

На въпроса получените стоки дали са отразени в счетоводството на ревизираното дружество, като разход за основаната дейност и същите представляват ли част от СМР п договори с възложители, вещото лице е посочило, че разплащането към доставчиците е в брой и по банков път, няма данни за плащане по 3 фактури от доставчика ДИ СТРОЙ 2016“ ЕООД и 2 фактури от „ВАНЕСА БИЛД“ ЕООД.

Съгласно констативната част на заключението, получените материали и услуги са предмет на последващи продажби от „Унифактор“ ЕООД с възложители Столична община на обект ОП „Гробищни паркове“, СБАЛОЗ „Д-р Марко Марков“ ЕООД [населено място] и ГД „Гранична полиция“ за обект Летищен комплекс С.. Приходите по фактурите за последваща реализация са намерили счетоводно отражение при жалбоподателя по дебита на с/ка Клиенти – съответния възложител, и по кредита на сметки 703 Приходи от продажба на услуги, и 4532 Начислен ДДС за продажби. Фактурите за последваща реализация са включени в подадените от жалбоподателя справки декларации по ЗДДС и дневници за продажби за съответния данъчен период. Също според вещото лице, последващите доставки са отразени във вторичните счетоводни документи на жалбоподателя и по същите е отчетен приход към момента на изпълнението.

По доставките от Ди строй 2016 ЕООД съдът приема следното:

Още в хода на ревизията по отправеното искане за представяне на документи и писмени обяснения от проверяваното дружество, управителят е представил писмени обяснения и документи. Според представени обяснения от И. Г., управител на „Ди строй 2016“ ЕООД, дружеството няма собствени или наети обекти и няма регистрирани фискални устройства, всички плащания се извършват по банков път, закупените стоки се транспортират със собствен транспорт или транспорт на доставчика. Представени са трудови договори и заповеди за прекратяването им, като е видно, че в част от тях като управител на дружеството и работодател фигурира физическото лице Г. К. Г.. Според търговския регистър, до извършено вписване на 26.07.2021г., посоченото лице е собственик и управител на дружеството, след което такъв е И. Г. Г.. За предходния собственик и управител на Ди строй 2016 Г. К. Г., също е видно от вписванията в Търговския регистър, че е управител на М. ООД– доставчик на доставчика Ди строй 2016 ЕООД.

Още в хода на ревизионното производство от доставчика Ди строй 2016 ЕООД. е представен документ в табличен вид, представено на л. 28 от административната преписка, папка приложение 4 към делото, в който се съдържат данни от дата 08.05.2023г. в графата „колата обслужва“ е посочено У. ЕООД, в графата път на движението – С. В., посочени са километри при тръгване и връщане, изминати, в графата име и фамилия на шофьора е посочено И. Г., на дата 09.05.2023г. – за връщане, съответно за 12.05.2023г. отново за пътуване до Врана със същия шофьор. За тези дати са издадени две фактури за транспортна услуга от доставчика „Ди строй 2016“ ЕООД към У. ЕООД, които не са спорни по делото и правото на приспадане на ДДС е признато.

От дати през 06.и 07м. на 2023г. в същата таблица има отбелязвания за пътувания с автомобила **и за шофьор П. Т. – общо 5 отбелязвания и подписи на лицето.** Тези дати не съвпадат с дати на доставки на материали по спорните фактури, но посоченото е индиция.

От доказателствата за доставките, представени от доставчика Ди строй 2016 се установява следното:

Фактура 77/ 07.03.23г. – с предмет стиропор два вида и Д., фактурата съдържа подпис за съставилото я лице – посочено като Г. Г. и негов подпис, а приемо-предавателния протокол от същата дата и със същото съдържание на стоки – вид количества и цени, е подписан за предавал от И. Г. – управител на „Ди строй 2016“ ЕООД, и за приел от К. Л.- управител на дружеството-жалбоподател. Съдържа се отделно и опис на доставени материали – със същото съдържание изготвен и подписан само от И. Г.. Към тази фактура от страна на доставчика е представено извлечение от разплащателна сметка, от която е видно че на дата 26.05.2023г. е постъпило плащане от У. Е. основание плащане по фактура 77/07.03.2023г. за сумата 18 488,40лв., общата сума по фактурата.

Като предходен доставчик по спорната фактура 77/ 07.03.23г. , доставчикът Ди строй 2016 е представил фактура № 51 /28.11. 2022г., издадена от В. Б. ЕООД като видно от приложената складова /стокова разписка – л. 530 на гърба от административната преписка, се касае за идентични по вид материали и идентични по количество. Тази складова разписка е от дата 28.11.2022г. и е подписана от управителите на двете дружества. Според данни от дружеството-жалбоподател – Справка на л. 6132 и следващите от административната преписка, доставката на материали по фактура 77/07.03.2023г. са за обект Онкоболница В.. Според същата справка, в частта за лицата, получили и предали стоките, е посочено името на управителя на Ди строй. И. Г..

Органите по приходите не признават правото на приспадане на данъка фактура

77/07.03.2023г. на основание, че при ревизията на „Ди строй 2016“ ЕООД, е отказано правото на приспадане на данъка по фактура № 051/28.11.2022г., като ревизионният акт бил потвърден от решаващия административен орган. Също не били ангажирани документи за склад и т.н. Според издателите на РА, тъй като липсвали доказателства за закупените от доставчика стоки, а също и данни за приемане предаването им – тъй като не е посочено мястото на получаване на стоките в приемо-предавателния протокол, не следва да се признае правото на приспадане на данъка.

Както са отбелязали органите по приходите в мотивите на РА без да придобие материалите, доставчикът не може да ги предаде. Приложимо е даденото тълкуване с отговора по т. 1 от диспозитива на Решението от 18 юли 2013година по преюдициално дело С-78/12, Е. К ЕООД, че във връзка с упражняването на правото на приспадане на ДДС понятието „доставка на стоки“ по смисъла на Директива 2006/112 и доказването на действителното осъществяване на такава доставка не са свързани с формата на придобиване на право на собственост върху съответните стоки. Запитващата юрисдикция следва в съответствие с националните правила за доказването да извърши обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по отнесения до нея спор, за да определи дали разглежданите в главното производство доставки на стоки са действително осъществени и дали съответно за тях може да бъде упражнено право на приспадане. По т. 38 от решението е посочено, че за целите на тази обща преценка посочената юрисдикция може да вземе предвид данни относно доставки, предхождащи или следващи разглежданите в главното производство или свързани с тях документи. В т. 33 и 34 от мотивите съдът напомня, че „доставка на стоки“ по член 14, параграф 1 от Директива 2006/112 не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице да се разпорежда фактически с нея като собственик и в този контекст В този контекст националният съд следва да определя във всеки отделен случай в зависимост от фактите по делото дали е налице прехвърляне на правото за разпореждане със съответната вещ като собственик.

Предвид посочените правни положения и доколкото само придобито право от доставчика да се разпорежда с вещ като собственик му дава правната възможност да прехвърли това право, съдът като анализира всички данни за предходни и последващи доставки във връзка с предмета на фактура 77/ 07.03.23г. намира, че правилно не е признато правото на приспадане на жалбоподателя по тази фактура. Самият управител на дружеството-доставчик е отрекъл в дадените от него обяснения възможността да съхранява закупени строителни материали на склад, предвид на което следва да се изключи възможността стоките по спорната фактура

да са закупени през м. 11.2022г. и да са предадени на жалбоподателя едва през март 2023г. С договор от 01.12.2022г. У. ЕООД е възложило извършване на част от предвидените СМР на обект Онкоболница В., представен на л. 595 от папка приложение 4 . Видно от представените количествено стойностна сметка, за която е посочен обекта, но не и датата на договора, и Протокол 1 за установяване завършване и разплащане на натурални видове работи- за същия обект и който протокол е от 29.12.2022г., в същите съдържат по вид СМР, свързани с изкопи и разбиване на армиран бетон, демонтаж на облицовка, изкореняване на дървета. Представен е и Протокол 2 от дата 29.05.2023г. , който съдържа СМР, свързани с доставка и строително-монтажни дейности- - доставка и полагане на изолация, направа на стена, и др. и които дейности съгласно подписания протокол са изпълнени от страна на доставчика. Изпълнението на СМР по договора от доставчика Ди строй 2016 е признато от органите по приходите, издали РА. Жалбоподателят оспорва като нелогично да се признае изпълнението на СМР, свързано с влагането на материали, но да не се признае доставката на материали, без данни да са доставени от друго лице или доставката им да е задължение на друго лице. В жалбата до съда се изтъква, че фактурата е отчетена за обект Онкоболница В., и се претендира, че е свързана с изпълнението на договора между двете дружества от 01.12.2022г. за обект Онкоболница В.. Видно обаче от протокол 2 от дата 29.05.2023г., същият включва по отделни позиции едновременно доставка и изпълнение на СМР, т.е. стойност на материали и труд. Другите позиции по този протокол са свързани само със СМР, които изискват труд. Следователно, отчитането за обекта като изпълнени СМР включващи доставката на материали и труд, и отделно фактуриране на доставки на материалите за същите СМР, би съставлявало двойно признаване на разходи и двойно приспадане на данъка по доставките.

Също както следва от практиката на Съда на ЕС, не плащанията, а облагаемите доставки съставляват основание за начисляване и приспадане на ДДС, предвид на което съдът не взема предвид данните за извършеното плащане. Следва да се посочи, видно от данните за банковото извлечение, представено от доставчика към фактурата на 26.05. на доставчика са постъпили две плащания с основание „получен междубанков превод У. ЕООД плащане по процесната фактура 77/07.03.2023г. за суми от 19 500,00лв., която не съвпада с данните от фактурата и за сумата от 18 488,40лв., която сума съвпада с данните от фактурата, които данни не съответстват на доставката по фактурата и опровергават основанието за плащане, посочено в същата – доставка на строителни материали.

Предвид изложеното, правото на приспадане на ДДС по фактура 77/07.03.2023г. в размер на 3081,40лв., правилно е отказано.

Останалите 4 спорни фактури от доставчика Ди строй 2016 с предмет доставка на материали, според жалбата и както са приели и органите по приходите, са издадени във връзка с изпълнението на договор от 08.12.2021г. между жалбоподателя като възложител и Ди строй 2016 като изпълнител, за обект СМР на покрива на сграда хангар, в местност Летищен комплекс С.. Към договора е приложена количествено-стойностна сметка и и протокол обр.19 за приемане на изпълнени СМР. Видно от К. и Протокол 1 към договора от 25.07.2022г. в изпълнението на СМР. За изпълнените СМР по договора съгласно Протокол № 1 от 25.07.2022г. подписан от представители на жалбоподателя и доставчика, са изпълнени СМР на обща стойност 177 810,31лв. в с включено ДДС, за които доставки са издадени от Ди строй 2016 ЕООД фактури № 030 от 09.12.2021г. – частично плащане по договора от 08.12.2021г. и фактура № 54 / 27.09.22г. с предмет „изпълнено СМР по договор и протокол обр.9 за обект Гранична полиция. , както и фактури № 57/19.10.22г., към този договор е представена и фактура № 68/ 13.12.22г., съответно за 49 8959 870,88 лв. за 23 768,82 лв.8 115,20 лв. и 39 792 лв. и правото на приспадане е признато изрично с РА, В протокол 1 за изпълнението на договора са включени идентично доставка на материали като част от общата цена за изпълнение на СМР по договора, съответно за доставката на идентични по вид и количество материали са издадени отделни фактури. В случая са отразени доставка на барбакан ПВЦ 500/110 бял, доставка на воронки ПВЦ 250/110 бяла, доставка на отдушник ПВЦ 270/100 бяла, които съвпадат по вид и количества с посочените във фактури 41 /18.07.2022г. и № 42 от 22.07.2022г. Идентично по Протокола в частта за Мълниезащитна система са включени доставка и качване на бетонни блокчета за мълниезащита, които са включени в същото количество във фактура 41/18.07.2022г. По ф. 42 се съдържат още гръм въже алуминиево, конзол. ф8, отдушник ПВЦ, които, както твърди в жалбата оспорващия са отчетени за обекта и следователно като вложени за изпълнението на СМР по договора.

За придобиването на посочените стоки воронка, барбакан и отдушник, Ди строй 2016 е представил фактура от М. ООД - № 293/4.07.22г., фактурата е подписана от И. Г. за получател. Във фактурата не е посочена дата на данъчното събитие,2 няма изявление, че лицето Г. Г. е предало описаните във фактурата стоки, предвид на което фактурата не може да послужи за приемо-предавателен протокол. Присъединени са доказателства от ревизията на Ди строй 2016 ООД, в рамките на която е извършена насрещна проверка на М. ООД, което от своя страна е декларирало, че е закупило същите количества и вид стоки от У. ЕООД и съгласно фактура № 184/01.07.2022г. за сумата от 667,13лв. и ДДС 133,43лв. В тази връзка ревизиращите са приели, че собственик на капитала на М. е бащата на собственика на капитала на Ди строй 2016. Действително няма икономическа логика за подобна

конструкция в рамките на един месец – жалбоподателят ако е разполагал с материалите да не ги достави директно на прекия си изпълнител по договора за СМР на обекта в местността Летище С.. Доводът на оспорващия, че със специално разрешение материалите за СМР са съхранявани в помещение на Гранична полиция, при отричане на факта за съхраняване на материали от управителя на ДИ строй, не може да бъде споделен.

По доставките по фактури № 32 /29.03.22г. от Д. 2016 с предмет хидроизолация С. както и по фактура № 44 /30.07.22г. с предмет допълнително количество хидроизолация С., жалбоподателят оспорва, че предходен доставчик е Х. ЕООД, което съгласно приемо-предавателен протокол от 11.07.2022г. директно доставя материалите дои Летищен комплекс със собствен транспорт и същият доставчик полага хидроизолацията със свои работници. За посочените обстоятелства с жалбата са представени фактура от 14.04.2022г. издадена на „Ди строй 2016“ ЕООД от „Х.“ с предмет Хидроизолация С., и втора фактура от 04.07.2022г. с № 1722 за същата стока. Представен е приемо-предавателен протокол от 11.07.2022г. между Х. ЕООД и „Ди строй 2016“ ЕООД с място на предаване обект Хангар за хеликоптери местност Летищен комплекс стоката С. 15G в количество 2400 кв.м., което съответства на количествата по двете фактури – съответно 1800 и 600кв.м. При сравнение с количествата по фактурите от „Ди строй 2016“ ЕООД към жалбоподателя, то разминаването е драстично – по фактура № 32/29.03.2022г. количеството С. е 2 520 кв.м., т.е. значително повече и тази фактура е издадена преди доставката и приемо-предаването от Х. ЕООД, съответно по фактура 44/30.07.22г. – 66 кв.м. допълнително количество хидроизолация е в размер на 66 кв.м. Касае се идентично за фактуриране отделно доставка на хироизолация и включването на идентична доставка – в количество 2320,00лв. като доставена в Протокол 1 по изпълнението на договора между „Ди строй 2016“ ЕООД и У. ЕООД за обекта в местност Летище С., освен това доставката касае и последващи действия – „качване и разнасяне“ В този протокол се съдържа отделна част която включва и хидроизолация, предвид на което неясно остава твърдението в жалбата от страна на оспорващия, че работниците на Х. ЕООД са доставили и „положили“ хидроизолацията.

От представените всъщност документи към жалбата – за доставката и предаването на хидроизолацията на 30.07.22г. се отрича изпълнението на СМР по договора с Ди строй 2016, конкретно протокол 1 от 25.07.2022г. в частта за изпълнена хидроизолация. Следователно, отново се касае за дублиране – чрез включването на доставката като част от изпълнението на СМР, което е признато за изпълнено , и отделно актуване на доставката на материали.Идентичен извод следва и във връзка с доставките по фактури 41/18.07.2022г. и № 42 / 22.07.22г. от Ди строй 2016 към жалбоподателя, с предмет гръм въже алуминиево 160 кг и пластмасова

подпора за гръм въже 80 бр. от предходен доставчик на Ди строй 2016- Т. ООД. Касае се за фактура № 173181/22.07.2022г. в която се съдържа реквизит за подпис на получателя, но такъв не е поставен и остава неясно защо ако доставчикът Ди строй 2016 е разполагал с ха.фактурата, то не е представена в хода на ревизионното производство, няма данни за предаване на стоките. Не става ясно, как Ди строй 2016 е доставил на жалбоподателя пластмасови подпори за гръм въже на 18.07.2022г., т.е. 4 дни преди да ги закупи по фактурата от неговия доставчик. Идентично следва да се посочи, че в протокол 1 от 25.07.2022г. за изпълнението включва изрично мълниезащита, която е приета за изпълнена, и поради това отново е налице дублиране на доставка на материали и актуване на СМР

Предвид на всичко изложено, жалбоподателят не доказва, че по доставките с предмет стоки – строителни материали, спорните фактури от „Ди строй 2016“ ЕООД, действително е извършена доставка, в това число различна от признати материали от същия вид, включени в изпълнение на признати СМР.

По фактурите от доставчика В. Б. съдът формира следните изводи:

По претенцията в жалбата, че издадените от В. билд фактури № 24/05.08.2022г. с отказано ДДС в размер на 200,00лв. за доставка и монтаж на ламаринен капак по бордовете – 200м. и фактура № 25/05.08.22г. за изработка на бордови капак – 9 м. с отказано ДДС 31,50лв. са относими към договор от 05.08.22г. между У. ЕООД и В. билд ЕООД с предмет извършване на СМР (възстановяване) на покрива на сграда – хангар на хеликоптери, в местност Летищен комплекс в [населено място], е необосновано от гледна точка на възлагане на договор със същият предмет на доставчика Ди строй 2016, в това число по договора с последното дружество е договорено, че изпълнителят осигурява всички необходими разходи за изпълнението на възложените СМР, няма изрично изключение и клауза, че СМР или доставки за част от подлежащите на изпълнение работи ще бъдат възложени на В. билд. Освен това, както се посочи до тук, изпълнението на договора от „Дистрой 2016“ ЕООД е прието през м. 07.2022г. Следователно, освен възраженията на органите по приходите, свързани с принципните положения за доказване на доставката на стока, обосновано е и приетото, че доставката не е свързана с икономическата дейност на У. ЕООД. Що се касае до предмета „изработка на бордови капак“, в тази връзка следва да се посочи, че липсва конкретно задание от възложителя за параметри за размери и вложени материали, т.е. няма възлагане на изпълнение да бъде изработена конкретна вещ, свързана с икономическата дейност на У. ЕООД, за да се приеме изпълнение на насрещна престация с издаването на фактурата и поради това обективизирана в същата облагаема доставка.

В случая едно от спорните обстоятелства е посочването на лицето А. Б. като

транспортирало стоките в приемо-предавателните поротокли подписани между управителите на дружеството доставчик В. Б. ЕООД и жалбоподателя. Няма данни, които ангажират посоченото лице по какъвто и да е начин с доставките на стоките, описани в протоколите, в същите не се съдържа подпис на лицето, осъществило транспорта, т.е. липсва негово изявление. Не е представено и доказателство от доставчика за възлагане на транспорта на конкретни стоки и до конкретен обект.

Следва да се споделят изводите на органите по приходите, че самият доставчик отрича доставката на стоките – за произхода на закупените материали са представени фактури от предходни доставчици, без приложени към тях описи и приемо-предавателни протоколи, придобитите стоки са осчетоводени от прекия доставчик по сметка 304, Стоки, но не са отразени кредитни обороти във връзка с продажбата им. При съвкупния анализ на посочените обстоятелства, става недоказано нито придобиването, нито предаването на стоките по спорните фактури от този доставчик.

С договора от 05.08.2022г. между жалбоподателя като възложител и В. билд ЕООД като изпълнител на СМР на обект Извършване на строително-ремонтни работи (възстановяване) на покрива на сграда – хангар за хеликоптери, находяща се в [населено място], местност летищен комплекс - по вид и обем, посочени в К. – Приложение 1. Както посочват органите по приходите, към този договор не е представена К. – приложение 1, неясно какъв е предмета на договора, особено съпоставен с предмет СМР от идентично естество за същия обект, сключен от оспорвания с Ди строй 2016, признати от ревизиращите, представени са количествено –стойностни сметки и протоколи за приемане на СМР.

От гледна точка на изискването за съдържание, то следва да се посочи, че фактурите са непълни и не съдържат изискващи сте се данни за предмета на доставката – вид количество и стойност на стоките и вида и естеството на услугите. Така фактура №24/05.08.22г. с предмет доставка и монтаж на ламаринен капак на бордовете е с неясно място на изпълнение на монтажа, което е пречка да се направи извод за връзка на доставката с конкретно изпълнение на договор между този доставчик и жалбоподателя, съответно за връзка на доставката с конкретна последваща доставка за о жалбоподателя, част от икономическата му дейност. Посочената непълнота не е попълнена с данни от приемо-предавателен протокол, в който се сочи както обект сградата хангар за хеликоптери, но не се сочи също място на доставката и дата на доставката. Фактура № 25 / 05.08.22г. също е с предмет изработка и доставка на бордови капак, и приемо-предавателния протокол за същия обект, имат идентични непълноти.

Отделно от това фактура № 29/12.09.2022г. е с предмет „доставка на материали под опис“, т.е. бланкетно е обозначена доставка, която може да се отнесе към стоки от

всеки вид. В приемо-предавателния протокол към фактурата със данни за доставка на стериопор графитен, дюбел и флексово лепило, няма данни за място на доставката, и поради това неданни за кой конкретен обект се отнасят. Идентични са и обстоятелствата за съдържанието на фактури 31/ 16.09.22г. и протокола от 16.09.2022г. към нея, № 55/13.12.22г. и протокол от 13.12.22г. към нея, № 58 / 19.12.22г. и протокол от 19.12.22г. Във всички изброени протоколи е посочено, че доставката е извършена с конкретен автомобил с водач А. Б. без да са представени доказателства за съществуващ договор за превоз, доколкото е установено, че автомобилът е собственост на А. Б.. В случай, че посоченото лице действително е осъществило транспорта със собствен автомобил, тъй като няма данни да е нает по трудово правоотношение, то се касае за договор за превоз, по силата на който товародателят е задължен да предаде на превозвача товара, а последният го доставя на получателя. Такава конструкция е свързана с предаването на стоките от превозвача на получателя, договорът за превоз следва да е писмен, в случая липсват каквито и да ас данни за Б. като превозвач, както и данни за заплащане на транспорта, осъществен с автомобил негова лична собственост.

Фактури № 35/30.09.22г. и №34/29.09.22г. от доставчика „Ванеса билд“ ЕООД съдържат подробно описание на предмета на доставките – конкретни стоки, описани по количества и стойности, с приложени фискални бонове, но в протоколите не се съдържа място на доставка, в изпълнение на кой договор или договори са доставките за да се прецени влягането им като разходи за конкретен обект и връзката им с икономическа дейност на оспорвания. Не е достатъчно само съответствие по вид на стоките, количество и цена във фактурите и приемо-предавателните протоколи. В този смисъл фактурите и протоколите като придружаващи ги документите, не съдържат данни за конкретно осъществена доставка с предмет стоки. Както са отбелязали органите по приходите, липсва място на предаването. Този довод следва да се приеме като съществен, доколкото предаването би следвало да се извърши с място, на което една от страните осъществява икономическата си дейност.

В случая към договор за извършване на СМР от 01.12.2022г. между У. ЕООД и В. билд ЕООД с предмет „Извършване на строително-монтажни работи в сградния фонд на ОП „Гробищни паркове“ е представена количествено-стойностна сметка, приложение 1, но данни за договор за СМР от конкретна дата не са посочени, и Протокол 1 от дата 19.12.2022г. за изпълнени и подлежащи на разплащане СМР. Тези СМР обаче включват **единствено демонтаж на стара хидроизолация и направа на нова хидроизолация 2 пласта по покрив. Към така приетите за изпълнени СМР е относима единствено фактура №59/20.12.2022г. с данъчна основа 5 643,50 лв. и ДДС 1128,70лв.**

Жалбоподателят претендира, че дейностите са извършвани от управителя на „Ванеса билд“ ЕООД С. М. и неговият баща, но конкретни данни за лицата, които са изпълнили СМР от страна на „Ванеса билд“ ЕООД не са представени. Освен това, видно от договора, изпълнителят „Ванеса билд“ ЕООД е поел задължение да застрахова работниците си, а също и задължение по отношение на безопасните и здравословни условия на труд, в това число да провежда инструктаж на работниците – първоначален, ежедневен, периодичен, извънреден като спазва правилата на Закона за безопасни и здравословни условия на труд. – чл. 38 и 40 от договора. В случай, че действително е изпълнен договора, то няма пречка да бъде представена книга за провеждане на инструктаж, която съдържа имена и подписи на инструктираните работници – като документ, който доказва физическото присъствие на конкретни работници на строителни обект и на конкретна дата. По тези съображения е без значение дали изпълнителят има назначени работници по трудово или гражданско правоотношение, а за доказване изпълнението на СМР с труд, е необходимо да бъде доказано и фактическото присъствие на работниците на конкретния строителен обект. Освен задълженията на подизпълнителите, У. ЕООД като възложител от една страна към „Ванеса билд“ ЕООД и изпълнител по договор за обществена поръчка към инвеститора също е бил задължен за спазване на посочените изисквания, т.е. е могъл да изисква и да представи доказателства за спазването на закона във връзка с условията на труд и така да докаже действителното изпълнение на СМР от конкретен подизпълнител.

Така представените протокол и К. за изпълнение на СМР по договора с предмет „Извършване на строително-монтажни работи в сградния фонд на ОП „Гробищни паркове“, не включват доставки на материали за фасада на сграда - доставки на материали от вида на предмета по фактури № 29/12.09.12.09.2022г., фактура №31/16.09.2022г. и фактура № 34/29.09.2022г. за доставка на стиропор, дюбел, лепило, мазилка и фасадна боя, нито по фактура 35/30.09.2022г. за доставка на метални керемиди, изолация мембрана и аксесоари, В., нито по фактура 34 /29.09.2022г., която включва и технически средства – активи с по-ниска стойност – като ъглошлайф Б., ПВЦ ламарина, ПВЦ обшивка, вата, шпакловка тухли гипсокартон метални керемиди, ламперия, лепила, винт, или по фактура 55/13.12.2022г. – за доставка на стеропор, дюбел и флексово лепило. За доставката по посочените фактури липсва конкретна договореност и връзка с изпълнение на СМР на обекта Гробищни паркове по задание от изпълнителя. Видно от данните по делото за възлагане на СМР на същия обект на „Ди строй 2016“ ЕООД като изпълнител, и задължението за доставката на необходимите за изпълнението материали, което се поддържа и в жалбата до съда, то без изрична договореност не може да ес приеме, че доставените от „Ванеса билд“ ЕООД материали касаят влагането им при изпълнение на СМР от друг изпълнител на обекта Гробищни паркове в [населено място]. Няма данни за такива договорености.

С. са и възраженията в решението на ответника, че що се касае до общата стойност на СМР на обекта Гробищни паркове Столична община платила сума в размер на 201 262,80 лв. без начислен ДДС, а според стоковия поток, представен от оспорващия, за същия обект на подизпълнители от страна на У. ЕООД са платени 246 661,34лв. без ДДС, което действително противоречи на нормалната икономическа логика и не може да бъде определено като връзка с действително осъществявана такава.

Видно от данните по делото, за всички обекти, превъзложени от У. ЕООД на процесните доставчици, жалбоподателят е изпълнител договори по реда на Закона за обществени поръчки, т.е. касае се за подробно възложени му по договорите – като вид, количество и качество на изпълнението видове СМР, които при превъзлагането им на подизпълнители могат прецизно да бъдат определени не само по вид на СМР, но и по вид на влаганите материали и качество, освен количество, което в случая не е направено при превъзлагането на изпълнението на договорите за обществени поръчки. Посоченото е пречка да бъдат свързани доставките на материали с изпълнение на конкретни СМР по договорите между У. ЕООД и инвеститорите, и стойност.

По претенцията в жалбата, че издадените от В. билд фактури № 24/05.08.2022г. с отказано ДДС в размер на 200,00лв. за доставка и монтаж на ламаринен капак по бордовете – 200м. и фактура № 25/05.08.22г. за изработка на бордови капак – 9 м. с отказано ДДС 31,50лв. са относими към договор от 05.08.22г. между У. ЕООД и „Ванеса билд“ ЕООД с предмет извършване на СМР (възстановяване) на покрива на сграда – хангар на хеликоптери, в местност Летищен комплекс в [населено място], е необосновано от гледна точка на възлагане на договор със същият предмет на доставчика Ди строй 2016, в това число по договора с последното дружество е договорено, че изпълнителят осигурява всички необходими разходи за изпълнението на възложените СМР, няма изрично изключение и клауза, че СМР или доставки за част от подлежащите на изпълнение работи ще бъдат възложени на В. билд. Освен това, както се посочи до тук, изпълнението на договора от Д. 2016 е прието през м. 07.2022г. Следователно, освен възраженията на органите по приходите, свързани с принципните положения за доказване на доставката на стока, обосновано е и приетото, че доставката не е свързана с икономическата дейност на У.. Що се касае до предмета „изработка на бордови капак“, в тази връзка следва да се посочи, че липсва конкретно задание от възложителя за параметри за размери и вложени материали, т.е. няма възлагане на изпълнение да бъде изработена конкретна вещ, свързана с икономическата дейност на У. ЕООД, за да се приеме изпълнение на насрещна престация с издаването на фактурата и поради това обективизирана в същата облагаема доставка.

Представен е договор за от 06.12.2022г., сключен между дружествата У. ЕООД като възложител и „Ванеса блд“ ЕООД като изпълнител, с предмет по чл.1 СМР

на обект жилищна сграда с гараж и изгребна яма в поземлен имот В. – гарата, по задание и проект, не е представена количествено-стойностна сметка нито задание и проект. Видно е от издадената фактура № 65/23.12.2022г. – с предмет извършени СМР на къща [населено място], на стойност 7 700,00лв. без ДДС от приемо-предавателен протоколна същата стойност от 23.12.2022г., че се касае за бетонови работи, кофражни работи и арматурни работи. Освен това в протокола от 23.12.22г. е посочен договор от 01.12.22г., представена е и количествено-стойностна сметка за същите по вид, обем и стойност СМР към договор от 01.12.22г. между същите страни, но е представен само договор от 06.12.2022г. Във връзка с този договор, е представен договор между инвеститор физическо лице и У. ЕООД като изпълнител строителство – груб строеж на обект жилищна сграда с гараж и изгребна яма в същия имот, на обща стойност 12 100 лв. без ДДС, като задължението е обектът да бъде завършен в срок от 120 дни от датата на разкриване на строителната площадка, а предаването на СМР се извършва с надлежно подписан акт обр.19 и издаване на оригинална фактура. За изпълнението на договора към физическото лице – инвеститор, от страна на У. ЕООД са издадени фактури към физическото лице инвеститор - № 163/ от дата 14.10.2021г. и с предмет авансово плащане по договор от 26.01.21г. на стойност 1815,00лв. данъчна основа и фактура № 176/22.12.2021г. на стойност 5083,33 данъчна основа за плащане с предмет „изпълнено СМР по договора от 26.01.2021г. Видно от предмета на фактурата, е посочено изпълнено СМР по договора с данъчна основа 6 898,33 лв., от които е приспаднал аванс 1815,00лв. и формиран остатък за плащане 5083,33 лв. Няма данни за анекс към договора за строителство – относно промяната на срока или стойността на строителството. Фактически с издадената фактура за СМР на обекта в [населено място] от „Ванеса билд“ ЕООД към У. ЕООД, с данъчна основа 7 700лв. с ДДС – 9240лв. се надвишава договорената обща стойност за изпълнението на СМР – за данъчна основа и ДДС общо договорени 14 520,00 лв., са фактурирани 17 517,99лв. СМР. Жалбоподателят посочва, че СМР по спорната фактура касаят изгребната яма на обекта, като прави впечатление, че стойността ѝ значително превишава строителството на самата къща в груб строеж, което не е обосновано с допълнителни договорености между инвеститора и изпълнителя. Необосновано е да се приеме, че надвишението на цената на строителството по договора с инвеститора е за сметка на У. ЕООД.

Освен горното, видът на приетите като изпълнени от доставчика видове работи - бетонови, кофражни и арматурни СМР, при клауза в договора между У. ЕООД и „Ванеса билд“ ЕООД, че договорените цени включват всички необходими разходи за изпълнението на възложената работа, изисква доказателства, че доставчикът действително е разполагал с материални активи за изпълнението им, най-малкото закупени строителни материали. В случая доставчикът не е представил никакви конкретни доказателства по този въпрос, от своя страна, няма данни за

приемане на строителството от инвеститора и заплащане към У. ЕООД през 2022г. Касае се за значителна стойност на СМР спрямо общо договорените и уговорена по договора неустойка – 0,1% върху стойността на неизвършените работи – чл. 7.2 от договора между У. ЕООД и инвеститора, представен с жалбата. Процесната фактура е издадена за изпълнение значително след срока за изпълнение на договора между инвеститора и У. ЕООД. При тези обстоятелства, връзката на доставката по процесната фактура № 65/23.12.2022г. с действителна икономическа дейност на У. ЕООД – договорът му от 26.01.2021г. за построяване в груб строеж на жилищна сграда с гараж и изгребна яма в поземлен имот в [населено място], не може да бъде направена.

При съвкупната преценка на всички обстоятелства, в това число и въз основа на допълнително представените с жалбата доказателства за СМР на обекта в [населено място], следва да бъде потвърден изводът на органите по приходите, че правото на приспадане на данъка по **фактура № 65/23.12.2022г. – за ДДС в размер на 1540,00лв.**, издадена от „Ванеса Билд“ ЕООД към У. ЕООД, следва да бъде отказано, тъй като и пред съда останали недоказани материално-правните предпоставки за упражняване на правото, както и връзката на доставката по фактурата с икономическата дейност на У. ЕООД.

По претенцията в жалбата, че всяка от спорните фактури била разплатена от възложители на обществени поръчки към У. ЕООД, то за съответствието и връзката между отчетени разходи за СМР към конкретен обект, не е достатъчно стойностно съответствие – отчетените разходи да са в рамките на разплатеното по договорите за обществени поръчки. Следва да има съответствие от гледна точка на съдържанието на всяка отчетена стопанска операция с изпълнението на договорите към клиенти на дружеството, тъй като правото на приспадане на ДДС е относимо само към облагаеми доставки – понятие, което е различно от счетоводното отчитане на разходи и плащането по фактури.

Доколкото в тежест на оспорващия е да докаже собственото си добросъвестно поведение, както и, че не ползва право на данъчен кредит въз основа на фактура с невярно съдържание, и не участва в данъчна измама, както и приетото в решението на директора предпоследен абзац от мотивите, че възползвайки се от правото си на данъчен кредит въз основа на т.нар. "нередовни фактури", съдът в определение №626/07.01.2025г. изрично указва тежестта на доказване на страните в контекстна на дадените указания от Съда на ЕС за тежестта на доказване при данъчна измама с Решение на съда от 13 февруари 2014 г., дело С-18/13, М. П. - даденото тълкуване по т. 1 от диспозитива. Изрично съдът посочи, че оспорващият има тежестта да докаже наличието на всички основания за законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит, както и че е бил добросъвестен и е положил дължимата грижа - на добрия търговец, да избегне участието си в данъчна измама. В подкрепа на твърденията си в жалбата, оспорващият ангажира само заключението

на вещото лице по съдебно-икономическата експертиза, което обаче не установява данни, че доставките по процесните фактури отразяват действително осъществени облагаеми доставки.

Предвид всичко изложено, съдът следва да отхвърли жалбата като неоснователна. Предвид претенцията на ответника - чрез юрк. Б. за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, равностойно на минималния адвокатски хонорар съобразно материалния интерес - общо непризнат данъчен кредит 24 753,83лв. за главници и 4 933,06лв. за лихви към датата на ревизионния акт, на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 3024,95лв. , на основание чл.161, ал.1 ДОПК.

На основание изложеното и чл.160, ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „УНИФАКТОР” ЕООД, ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], срещу Ревизионен акт №Р-22221323005832-091-001 /22.05.2024 г., издаден от Т. Б. Г. орган, възложил ревизията, и Е. К. Д. — ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1088/07.08.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, в частта за установени задължения по Закона за данъка върху добавената стойност в размер на 24 753.83 лв. общо за данъчните периоди м. 03, 09 и 12.2022 г., и м. 05. 2023 г. и начислени лихви за забава в размер на 4 933,06 лв. към датата на ревизионния акт.

ОСЪЖДА „УНИФАКТОР” ЕООД, ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], да заплати по бюджета на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, сумата от 3024,95 лв. (три хиляди и двадесет и четири лева и 24 стотинки) за разноски.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд на Република Б..

Съдия: